

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010141
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1119010141.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného I. H., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní Okresnej prokuratúry Bratislava I proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k 4T/9/2019-57 z 03. mája 2019 na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

I. H., T.. XX.XX.XXXX D. H. H., U. H. H. H. -
O., O. X. XXA

podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I z 28.022019 sp. zn. 1Pv 165/18/1101-12 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času do 23,20 hod dňa 11.08.2018 v Bratislave - G. I. na T.. Z.. K.. W.. G. pred podnikom G. X. prechovával u seba 1 ks plechové svetlomodré puzdro o rozmeroch 5cm x 1,5cm s nápisom „Mentol Extra Strong's Fresh Mints“ s obsahom rozdrvenej sušenej zelenej rastliny a 1ks ručne šúľanej cigarety s filtrom s nápisom „ActiTube“, taktiež s obsahom rozdrvenej sušenej rastliny, ktoré veci pri kontrole totožnosti po poučení podľa § 8 zákona č. 173/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a výzve s poučením podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, dobrovoľne vydal zasahujúcej hliadke Pohotovostnej motorizovanej jednotky Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Bratislava, ako vec dôležitú pre trestné konanie, o ktorej bolo jej skúmaním v Kriministickom a expertíznom ústave Policajného zboru Bratislava zistené, že sa jedná v prípade zaisteného plechového svetlomodrého puzdra o sušené konope (marihuanu) s hmotnosťou 902 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 16,5% hmotnostných, obsahujúce 149 mg THC a v prípade ručne šúľanej cigarety, že sa jedná o zmes konope a tabaku s celkovou hmotnosťou 446 mg a koncentráciou 16,1% hmotnostných, obsahujúce 72 mg THC, pričom vyššie uvedené celkové množstvo konope zodpovedá podľa zaužívanej súdnej praxe minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy s tým, že rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/9/2019 z 03.05.2019 bol obžalovaný I. H. (správne má byť I. H.) spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1Pv 165/18/1101-12 z 28.02.2019, podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe vyššie uvedenom.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podala odvolanie Okresná prokuratúra Bratislava I, ktorého dôvody boli súdu doručené dňa 12.07.2019 (čl.60).

V písomných dôvodoch prokuratúra uviedla, že s rozsudkom súdu o oslobodení obžalovaného sa nemôže stotožniť. V rozsiahlych dôvodoch odvolania na str.2-6 zopakovala úvahy a argumentáciu prvostupňového súdu, na podklade ktorých súd dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom a v súvislosti s vyhodnotením vykonaného dokazovania poskytla protiargumenty a to nasledovne: „V súvislosti s hodnotením výpovede obžalovaného I.a H.ho mám za to, že súd jeho výpoveď vyhodnotil nesprávne a slepo uveril veľmi nepravdepodobnej verzii obhajoby obžalovaného. Verzii obžalovaného v časti, že škatuľku, s obsahom zelenej rastliny tesne pred zákrokom polície, náhodne našiel a hneď ako zistil, čo sa v nej nachádza, sa jej chcel zbaviť, jej zahodením do koša, ale spanikáril, keď uvidel príslušníkov polície a túto si vložil do vrecka, by sa možno ešte dalo uveriť. Obžalovaný však ako sám uviedol na hlavnom pojednávaní prvú zodvihol predmetnú krabičku a následne pri nej sa nachádzajúcu cigaretu. Ak by sme teda uverili verzii obžalovaného, že predmetnú škatuľku našiel, pričom sa oboznámil s jej obsahom, na čo ju chcel zahodiť, tak prečo potom ešte obžalovaný zo zeme zodvihol cigaretu, o ktorej musel minimálne predpokladať, že sa môže tiež jednať o cigaretu obsahujúcu drogu, keďže sa nachádzala blízko krabičky s obsahom marihuany. Na danom mieste dávam do pozornosti aj tú skutočnosť, ktorú potvrdil aj obžalovaný na hlavnom pojednávaní, že krabičku s cigaretou našiel v kríkoch, kde sa išiel vymočiť, pričom dodal, že bolo cca pol 11 večer (august) a bola tma a napriek uvedenej skutočnosti na zemi cigaretu uvidel a túto zodvihol a schoval si ju tiež do vrecka. Zároveň dávam do pozornosti ustanovenie § 135 odsek 1 Trestného zákona, kde pre trestnoprávny postili postačí neoprávnená držba omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora po akúkoľvek dobu. Slovné spojenie „po akúkoľvek dobu“ je jednoznačné a v tomto smere nemôže vyvolávať žiadne pochybnosti o zmysle a účele citovaného ustanovenia. Nad rámec uvedeného poznamenávam, že vykonaným dokazovaním a riadiac sa logickým úsudkom pri hodnotení dôkazov, by bolo na mieste predmetnú argumentáciu obžalovaného považovať za účelovú. V neposlednom rade je potrebné poukázať na to, že obžalovaný si uvedenú krabičku pri príchode polície strčil do vrecka, čo možno odôvodniť skratovou reakciou, toto však už nemožno akceptovať, pokiaľ by aj vo vzťahu k cigarete konal skratovo. V prípade tejto veci však skratovo konať nemohol. Možno teda odôvodnene mať za to, že obžalovaný I. H. mal marihuanu po dlhšiu dobu, než ktorú sa snažil prezentovať. Je teda evidentné, že takáto obrana obžalovaného je čisto účelová. Ďalej vo vzťahu k vyslovenému názoru súdu, že nebola naplnená materiálna stránka - materiálny znak uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom trestného činu - prečinu v podobe Trestným zákonom požadovaného stupňa závažnosti prečinu (závažnosť vyššia než nepatrná) posudzovaného cez kritériá upravené v § 10 odsek 2 Trestného zákona je potrebné uviesť, že sa u obžalovaného podľa jeho vlastného vyjadrenia nejednalo o vyskúšanie marihuany po prvýkrát, resp. zo zvedavosti, nakoľko uviedol, že vedel, že sa jedná o marihuanu a s jej fajčením už párkrát skúsenosť mal (sám potvrdil, že marihuanu vyskúšal predtým už 2-krát, resp. 3-krát). Na danom mieste je potrebné dodať, že obžalovaný sa skutku dopustil na verejne dostupnom mieste blízko podniku Subclub, pričom aj sám súd skonštatoval, že má z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že v priestoroch a okolí G. (aktuálne už nefungujúceho) sa počas jeho prevádzky, a to pomerne intenzívne realizovali rôzne obchody s omamnými (psychotropnými) látkami, resp. kde je ich držba a konzumácia úplne bežná a ktorý mladí ľudia navštevujú aj za týmto účelom. A teda nemožno preto, pri posúdení spôsobu vykonania činu, následku, okolností za akých bol spáchaný, miery zavinenia a pohnútky obžalovaného hovoriť o nepatrnom stupni závažnosti. V kontexte argumentácie súdu pri posudzovaní materiálnej stránky k tejto otázke je na mieste uviesť, že osoba páchatel'a už nie je medzi kritériami obsiahnutými v uvedenom ustanovení zahrnutá rovnako ako tam nie je zahrnutý ani význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý. Osobu páchatel'a preto možno posudzovať len z hľadiska kritérií významných pre určenie druhu a výmery trestu. A preto s prihliadnutím

na požiadavku, že skutočnosti predpokladané v § 10 odsek 2 Trestného zákona je potrebné hodnotiť vo svojom súhrne bez toho, aby sa niektorej pripisoval väčší či menší záujem (jednej na úkor druhej), som dospela k záveru, že konkrétna závažnosť stíhaného prečinu dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, t.j. vyšší stupeň než nepatrný. Čo sa týka dekriminalizácie marihuany, nenašla sa stále dostatočná politická vôľa na jej legalizovanie, a preto stále zostáva zakázanou látkou ako každá iná droga. Zhrnúc a zhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť s konštatovaním súdu, že skutok nie je trestný činom a ani s následným verdiktom súdu o oslobodení obžalovaného I.a H. ho spod obžaloby z dôvodu uvedeného v ustanovení § 285 písmeno b) Trestného poriadku, a preto Krajskému súdu Bratislava, príslušnému na konanie v zmysle ustanovenia § 315 Trestného poriadku, navrhujem, aby na podklade tohto odvolania v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku zrušil ním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I spisovej značky 4T 9/2019 z 03. mája 2019 vo výroku o vine obžalovaného I.a H. ho a aby súc oprávnený ustanovením § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil trestnú vec obžalovaného I.a H. ho za prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, vedenú na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 4 T 9/2019, Okresnému súdu Bratislava I na jej opätovné prejednanie v potrebnom rozsahu a na následné rozhodnutie.“

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o podanom odvolaní dňa 21.10.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry, poukazujúc na písomné zdôvodnenie odvolania okresnou prokuratúrou, zastávajúc názor, že boli naplnené nielen formálne znaky trestného činu, ale aj materiálny znak žalovaného trestného činu, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný primárne upozornil, že v obžalobe a aj v rozsudku je nesprávne uvedené jeho meno, pretože sa volá I. a nie I..

V rámci prednesu záverečného návrhu požiadaval, aby bol oslobodený, pretože nič zlé neurobil, drogy len našiel. Zdôraznil, že nikdy nebol trestaný, až na jednu pokutu a dodal, že ani v súčasnosti sa voči nemu nevedie žiadne konanie.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (obdobne aj čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950 každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 18 Trestného poriadku konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak b) skutok nie je trestným činom.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol napadnutý odvolaním len zo strany okresnej prokuratúry, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie, z pohľadu jeho dôvodov nie je dôvodné, avšak vzhľadom na chybu v mene obžalovaného odvolací súd musel napadnutý rozsudok zrušiť a toto zásadné pochybenie okresného súdu, napraviť.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že Okresnou prokuratúrou Bratislava I pod č.k. 1Pv 165/18/1101-12 bola dňa 01.03.2019 na obžalovaného I.a (správne má byť I.a) H.ho podaná obžaloba pre prečin pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Dokazovanie pred súdom bolo vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 03.05.2019 výsluchom obžalovaného I.a H.ho, so súhlasom strán bola prečítaná výpoveď svedka Bc. I.a R., bol prečítaný znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/10399 a oboznámené listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom odôvodniac svoje rozhodnutie nasledovne: „V danom prípade však podľa názoru súdu nebola naplnená materiálna stránka - materiálny znak uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom trestného činu - prečinu v podobe Trestným zákonom požadovaného stupňa závažnosti prečinu (závažnosť vyššia než nepatrná) posudzovaného cez kritériá upravené v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Na tomto základe niet dôvodu pre vyvodzovanie trestnej zodpovednosti, nakoľko pre absenciu požadovaného stupňa závažnosti nemôže ísť o trestný čin - prečin. Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. S poukazom na dikciu citovaného ustanovenia súd dodáva, že skutočnosti subsumovateľné pod uvedené kritériá súd hodnotil vo svojom súhrne bez toho, aby sa niekto pripisoval väčší či menší význam (jednej na úkor druhej). Na základe uvedeného súd svoj záver o nepatrnej závažnosti činu považuje za opodstatnený so zreteľom na to, že obžalovaný I. H. mal v držbe predmetné množstvo marihuany iba mimoriadne krátku dobu (pravdepodobne len niekoľko minút), keďže v nijakom smere nebolo vyvrátené jeho tvrdenie, že potom ako šiel von na toaletu, marihuanu, nachádzajúcu sa v

plechovom puzdre resp. v ručne šúľanej cigarete len našiel na zemi, zodvihol, otvoril (vizuálne sa oboznámil s obsahom, kedy zistil, že asi ide o marihuanu) a dal si ich do vrecka zo strachu pred prichádzajúcou políciou, pričom nájdené predmety mal v úmysle obratom zahodiť do koša, nakoľko nechcel robiť nič nezákonné. Súd má zároveň z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že v priestoroch a okolí G. X. (aktuálne už nefungujúceho) sa počas jeho prevádzky, a to pomerne intenzívne, realizovali rôzne obchody s omamnými látkami resp. ich držba a konzumácia, čím nie je vylúčené, že veci s obsahom marihuany v tak malom množstve ako boli vydané obžalovaným, sa nachádzali voľne pohodené na zemi práve pred týmto klubom (či už stratené alebo vypadnuté od inej osoby) a spôsob ich získania (nájdenia) prebehol tak, ako opísal obžalovaný. V kontexte uvedeného sa súd nestotožnil s námietkou prokuratúry, nepodloženou o žiadne konkrétne súvislosti/skutočnosti, že ide len o účelové tvrdenie obžalovaného, nakoľko nebolo žiadnym spôsobom spochybnené, pričom súd nemal dôvod neveriť verzii obžalovaného, pri ktorom nejde o „ostrieľaného“ recidivistu s preukázateľnými sklonmi napr. klamať, vymýšľať si, či fabulovať (pod rúškom presvedčivého prejavu), ale naopak ide o mladého bezúhonného človeka (v čase skutku 21 rokov), bez skúsenosti s trestným konaním a len s jedným priestupkom, pričom práve prokuratúra je nositeľkou dôkazného bremena v trestnom procese, ktorá má preukazovať vinu obvineného. V súvislosti s hodnotením výpovede obžalovaného súd poznamenáva, že v rámci zásady bezprostrednosti mal možnosť priamo vnímať jeho výpoveď aj z hľadiska jej vierohodnosti, pričom nezistil a nezaznamenal absolútne žiadnu okolnosť, ktorá by vôbec bola spôsobilá spochybniť ním uvádzané skutočnosti. Jeho výpoveď bola dostatočne presvedčivá a autentická, opisujúca udalosti ako ich vnímal, a to aj v kontexte práva a možnosti obžalovaného v rámci svojej obhajoby aj klamať, čo preukazuje zvukový záznam z hlavného pojednávania. Obžalovaný síce vo svojej výpovedi potvrdil, že v minulosti vyskúšal marihuanu asi dva až tri krát, avšak ani táto skutočnosť podľa súdu nezvyšuje závažnosť konania obžalovaného do intenzity obžalovaného prečinu. Tomuto správaniu možno pričítať mladícku zvedavosť, ktorú súd v žiadnom prípade neschvaľuje, ale nemôže mať vplyv na následné individuálne konanie obžalovaného v kontexte tejto veci. Je zrejmé, že v tomto prípade išlo o ojedinelú, náhodnú udalosť, kedy obžalovaný len po veľmi krátku dobu držal omamnú látku, pričom v konaní nebolo preukázané, že by mal záujem marihuanu napríklad akokoľvek užiť/aplikovať alebo nebudaj predať inej osobe. Sám obžalovaný uviedol, že nájdené veci si dal do vrecka, ale chcel sa ich ihneď zbaviť odhodením do koša, avšak zo strachu pred prichádzajúcimi policajtními tak neurobil. Je len pravdepodobné, že mladý človek, majúci vedomosť držby marihuany, aj keď len časovo krátkodobej, bude v prípade prítomnosti polície nervózny (ako vypovedal svedok R.) a bude mať obavu čo sa stane v prípade nájdenia týchto látok (bez úmyslu vyhýbať sa následkom, keďže marihuanu dobrovoľne vydal), navyše keď ide o bezúhonnú osobu, čo môže mať za následok spanikárenie a nevyhodenie marihuany obžalovaným ihneď po jej nájdení, napriek takémuto úmyslu. Z hľadiska posudzovania závažnosti považuje súd za významnú aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa pred nikým nevyjadroval, že má pri sebe marihuanu, túto len sám, bez prítomnosti ďalších osôb, náhodne našiel a hneď sa jej chcel aj zbaviť odhodením do koša, teda skutok sa stal na mieste, kde sa v rozhodnom čase nenachádzala žiadna iná osoba, pričom tak konal v nočných hodinách, čo vyplýva tak z výpovede obžalovaného ako aj svedka. Aj z hľadiska eventuálnych sekundárnych následkov je zrejmé, že skutok nebol páchaný za okolností, v rámci ktorých by obžalovaný mohol byť negatívnym príkladom pre iné osoby (najmä mladých ľudí), alebo by mohol u niekoho vzbudiť pohoršenie. Súd neospravedlňujúci a neschvaľujúci konanie obžalovaného - krátkodobú držbu omamných látok, konštatuje, že všetky vyššie uvedené skutočnosti a argumenty vzťahujúce sa na spôsob vykonania činu, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, ako aj pohnútku páchatela odôvodňujú záver, že závažnosť činu (skutku v procesnom význame slova) je nepatrná a nenapĺňa intenzitu trestného činu. V súvislosti s týmto záverom súd poukazuje aj na samotný druh omamnej látky, ktorú mal obžalovaný v držbe, ktorá sa radí medzi tzv. „mäkké drogy“. Uvedené neznamená nejakú formu akceptácie konania obžalovaného zo strany súdu, ale iba a výlučne len hodnotenie z toho hľadiska, že vyvodzovanie trestnej zodpovednosti v prípade obžalovaného nie je nevyhnutné pre nižšiu závažnosť činu. V tomto smere možno pripomenúť rôzne tendencie smerujúce k čiastočnej dekriminalizácii marihuany opierajúce sa aj o vyjadrenia odborníkov o nedôvodnosti a neúčelnosti kriminalizácie osôb v obdobných prípadoch, ako je tomu v tejto trestnej veci. Aj keď oproti právnej úprave obsiahnutej v Trestnom zákone č. 140/1961 Zb. osoba páchatela už nie je medzi kritériami obsiahnutými v § 10 odsek 2 Trestného zákona zahrnutá (rovnako, ako tam nie je zahrnutý ani význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý), nemožno osobu páchatel opomenúť úplne ani pri posudzovaní závažnosti činu. V danom prípade je tomu tak preto, že napríklad pohnútku obžalovaného by nebolo možné dostatočne posúdiť bez zreteľa na to, o akú osobu páchatela (obžalovaného) v tomto konkrétnom prípade ide. Preto v spojitosti s pohnútkou činu, kedy obžalovaný nemal úmysel držať marihuanu dlhšie obdobie, ale naopak sa jej chcel čo najskôr zbaviť, považuje

súd za významné aj to, že v osobe obžalovaného ide o mladého človeka, ktorý mal v čase skutku iba 21 rokov, pričom doposiaľ nemá žiaden záznam v registri trestov a v registri priestupkov má iba jeden záznam (priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky). Na tomto mieste sa žiada uviesť aj to, že obžalovaný sám po poučení oznámil príslušníkom PZ, že má pri sebe uvedené veci obsahujúce omamnú látku, ktoré im následne sám iniciatívne a dobrovoľne vydal. V sumáre má teda súd za to, že závažnosť činu z hľadiska všetkých Trestným zákonom stanovených kritérií nedosahuje vyšší než nepatrný stupeň, na základe čoho nemôže ísť o prečin, a teda ani k žiadnemu vyvodzovaniu trestnej zodpovednosti, ktoré by v opačnom prípade mohlo mať zjavne nezmyselné negatívne dôsledky z hľadiska budúceho života obžalovaného a jeho možného pracovného uplatnenia (v porovnaní s negatívnym rozmerom takého konania, akého sa v tomto prípade dopustil).“

Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť a nezistil dôvody na opakovanie už vykonaných dôkazov, resp. vykonávanie ďalších dôkazov (doplnenie dokazovania).

Skutkové zistenia, ktoré viedli okresný súd k oslobodzujúcemu výroku o vine tak mohli vychádzať (a napokon s poukazom na ďalej rozvedené aj vychádzajú) z výsledkov nielen úplného, ale aj zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v § 2 ods. 1 Trestného poriadku (§ 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku).

Odvolanie prokurátora teda smeruje skôr do oblasti hodnotenia vykonaných dôkazov, ale nie je možné uzatvoriť, že okresný súd v tomto smere postupoval nelogicky, resp. že by precenil dôkazy v prospech obžalovaného. Hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom je logické, prihliadajúc na ne jednotlivo aj v ich súhrne.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Nadriadený súd dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Z dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa (str. 2- 6 napadnutého rozsudku - už vyššie v tomto rozhodnutí citovaných) jasne vyplýva spôsob, akým sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného I.a H.ho. Závery súdu prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a nemá zákonný dôvod na zmenu týchto záverov.

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa.

Odvolateľ primárne v odvolaní namieta konštatovanie súdu prvého stupňa o nepatrnej závažnosti činu, ktorý záver prijal so zreteľom na skutočnosť, že obžalovaný mal predmetné množstvo marihuany (sušené konope /marihuana/ s hmotnosťou 902 mg a priemernou koncentráciou THC 16,5% hmotnostných obsahujúce 149 mg THC a v prípade ručne šúľanej cigarety so zmesou konope a tabaku s celkovou hmotnosťou 446 mg a koncentráciou 16,1% hmotnostných obsahujúce 72 mg THC) v držbe iba mimoriadne krátku dobu. Totiž aj podľa odvolacieho súdu žiadnym relevantným dôkazom nebola vyvrátená obrana obžalovaného, že tieto veci našiel na zemi, zdvihol ich, otvoril a vzápätí si ich dal do vrečka zo strachu pred prichádzajúcou hliadkou PZ, pričom odvolateľ predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

V naznačenom smere, nadriadený súd dodáva, že aj judikatúra ústavného súdu konštatuje, že do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96 <<http://merit.slv.cz/I.US8/96>>, III. ÚS 197/02 <<http://merit.slv.cz/III.US197/02>>, III. ÚS 284/08 <<http://merit.slv.cz/III.US284/08>>). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. (III. ÚS 877/2016 z 13.12.2016).

Teda právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

V tejto časti odvolací súd uzatvára, že v rozhodnutí súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného I.a H. ho konštatujúc, že závažnosť činu z hľadiska všetkých kritérií stanovených trestným zákonom nedosahuje vyšší než nepatrný stupeň, v dôsledku čoho nemôže ísť o prečin a teda nemožno vyvodzovať trestnú zodpovednosť, nezistil pochybenia, ktoré by boli dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa tak ako sa domáha okresná prokuratúra.

Odvolací súd k námietkam okresnej prokuratúry dodáva, že na podklade uvedeného sa s argumentáciou okresnej prokuratúry nie je možné stotožniť a túto považuje za nedôvodnú.

Obrana obžalovaného I.a H. ho, že ušúľanú cigaretu a krabičku so sušinou našiel na zemi a to tesne pred príchodom hliadky PZ, a teda, že tieto mal v držbe naozaj len krátku chvíľu, nebola nikým a ničím vyvrátená. Nebol vykonaný ani dôkaz vyvracajúci jeho tvrdenie, že tieto veci chcel zahodiť.

Odvolací súd konanie a správanie obžalovaného, po nájdení vecí (vloženie do vrečka) pred príchodom hliadky PZ zhodne ako prvostupňový súd vyhodnocuje za správanie skratové a potom nerozumie úvahám prokuratúry ohľadne toho, že vloženie cigarety do vrečka nemožno považovať za skratové konanie, ale vo vzťahu k vloženie krabičky do vrečka už skratové konanie obžalovaným pripúšťa. Tu prokuratúra vôbec nevysvetľuje prečo obžalovaný nemohol skratovo konať aj vo vzťahu k ušúľanej cigarete, neponúka žiadny argument a vysvetlenie, len konštatuje, že táto obrana je účelová. Žiada sa zdôrazniť, že ohľadne ušúľanej cigarety bolo znaleckým posudkom zistené, že sa jednalo o zmes konope a tabaku s celkovou hmotnosťou 446 mg a koncentráciou 16,1% hmotnostných obsahujúce 72 mg THC.

K námietke, že neboli naplnené znaky ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona sa žiada dodať, že ak prokuratúra nesúhlasí s názorom, že nebola naplnená materiálna stránka, materiálny znak uplatňovaný ako materiálny korektív z dôvodu, že u obžalovaného sa nejednalo o vyskúšanie marihuany po prvýkrát (podľa vlastného udania obžalovaným to predtým skúsil asi 2-3 krát) a skutku sa dopustil na verejne prístupnom mieste, kde sa „pomerne intenzívne realizovali rôzne obchody s omamnými látkami, resp. kde je ich držba a konzumácia úplne bežná a ktorý mladí ľudia navštevujú aj za týmto účelom“ je nutné dať do pozornosti a súhlasiť s prokuratúrou, že skutočne osoba páchatel'a už nie je medzi kritériami obsiahnutými v § 10 ods. 2 Trestného zákona, tak nie je jasné prečo zdôrazňuje, že v osobe obžalovaného sa nejednalo o prvokonzumenta, keďže, podľa jeho vlastného vyjadrenia, tento v minulosti marihuanu vyskúšal.

Krajský súd zdôrazňuje, že pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritériá materiálneho korektívu, je tento daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba zväžiť ako celok a je určený: - spôsobom vykonania činu a jeho následkami, - okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, - mierou zavinenia páchatel'a.

V kontexte s vyššie rozvedeným potom odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol správne a v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona skutok, ktorým páchatel' naplnil formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu (prečinu), nie je prečinom ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a

jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Odvolací súd na základe správne a zákonne zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa zistil, že podmienky uvedené v citovanom ustanovení zákona, ako to správne konštatoval okresný súd, sú splnené s tým, že konanie obžalovaného I. a H. ho uvedené v skutkovej vete nedosahuje vyšší ako nepatrný stupeň závažnosti.

K správnym argumentom prezentovaným v napadnutom rozsudku odvolací súd dodáva, že vyššie naznačený záver k stupňu závažnosti podporuje aj skutočnosť, že sa nejednalo o „tvrdé“ drogy, ale o omamnú látku, ktorá v porovnaní s inými návykovými látkami vykazuje pri epizodickom užívaní menšie nebezpečenstvo pre ľudské zdravie, ako aj pre vznik závislosti a tým nemá natoľko významný negatívny vplyv na sociálnu situáciu páchatel'a a jeho rodiny, ako je tomu napríklad pri pervitíne alebo heroíne. Množstvo omamnej látky, ktorú obžalovaný prechovával bolo ustálené na minimálne 2 obvykle jednorazové dávky, pričom nebolo zistené, že by obžalovaný prechovával omamné látky opakovane, niet dôkazu o jeho prípadnej závislosti na marihuane, ktorá by odôvodňovala predpoklady recidívy a preto aj odvolací súd vyhodnotil jeho konanie a správanie za neuvážené a skratové.

Teda odvolací uzatvára, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný I. H. postavený pred súdom, napĺňa formálne znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, avšak stupeň závažnosti spáchaného prečinu je nepatrný tak ako to správne ustálil prvostupňový súd. Naplnenie podmienky uvedenej v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona tu vylučuje vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti.

Vzhľadom na nesprávnosť v mene obžalovaného, ktorá sa vyskytla už pri podaní obžaloby a táto sa preniesla aj do okamihu vyhlásenia rozsudku a jeho písomného vyhotovenia, pričom jednoznačne bola preukázaná chyba v mene obžalovaného, bolo potrebné toto pochybenie napraviť a odvolací súd nevidel inú možnosť, len nápravu zrealizovať na podklade odvolania podaného okresnou prokuratúrou s konštatovaním, že došlo k pochybeniu vo výroku o vine, a preto zrušil vyhlásený rozsudkom s nesprávnym menom obžalovaného - I. H. - a toto rozhodnutie nahradil vlastným rozsudkom, v ktorom uviedol správne meno obžalovaného - I. H..

Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajský súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.